

דעם רבינ'ס אעסיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ג
משבעה בעטלערס
(3)
גליון 137

שבת שלום, קוראים יקרים!

"ביום השני של שבועת ימי המושטה, חזרו וזכרו הזוג הזה את הפעטליר השני הינו החרש..." הפעטלער השני מגיע גם הוא לחתונה, ומספר לזוג הקדוש שיש לו הספקמה מהמדינה של עשירות על זה שהוא חי חיים טובים באמת.

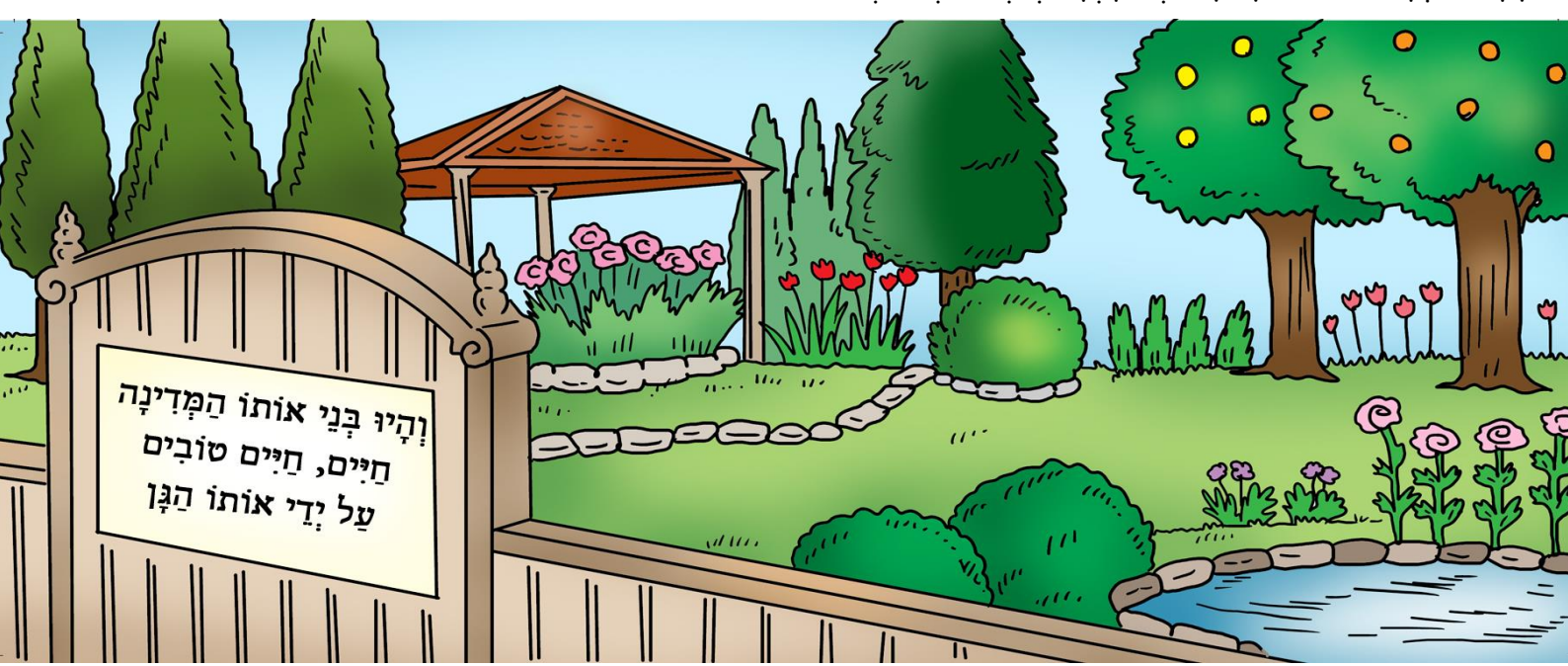
פי "יש מדינה שהיה להם גן והיה באותו הגן פרות, שהיה להם כל מיני טעמים שבעולם..." יש גן נפלא מאד. היכן הוא הגן? ועל איזה גן מדבר? רבנו ז"ל מגלה לנו שכמו שיש גן של אילנות, עשבים ופרחים יפים, כך יש גן של נשמות ישראל. "דע, פי יש שדה, ושם גדלים אילנות ועשבים יפים ונאים מאד וגדל יקר יפי השדה וגדוליו אי אפשר לספור, אשרי עין ראתה זאת, ואילנות ועשבים, הם בחינת נשמות קדושות הגדלים שם..." (ליקו"מ ס"ה). כמובן שאנו אין לנו שום השגה בזה, ולא ראינו מעולם שדה נפלא כזה שגדלים בו נשמות... אך הצדיקים האמתיים הם רואים דברים עליונים מאד, והם מודיעים ומגלים לנו מרחוק, שכל נשמה ונשמה מנשמות ישראל היא נצמחת וגדלה באותו השדה הנפלא.

"והיה על הגן גנני אחד..." ממש כמו בגנים ושדות שיש גנני אחד שמשקה האילנות ומסדר כל עניני הגן, שיצמחו ויגדלו פראוי, כך גם בגן הנשמות יש גנני מיוחד שנקרא "בעל השדה". "וזה בעל השדה, הוא משגיח ומשתדל תמיד להשקות האילנות ולגדלם, ובשאר תקוני השדה" (ליקו"מ ס"ה). ומי הוא אותו "בעל השדה" שממנה על נשמות ישראל? זה הצדיק, שיש לו רחמנות אמתית ומסירות נפש על כל אחד מישראל. פי "מי שרוצה לחגור מתניו, להכניס עצמו להיות

הוא הבעל השדה, צריך להיות איש אמונה ותקיף, וגבור חיל, וחכם, וצדיק גדול מאד פי צריך להיות אדם גדול ומפלג במעלה מאד" (ליקו"מ ס"ה).

בהמשך המעשה מספר לנו רבנו ש "נאבד שם הגנני..." וחסוב לדיק בדברים שהגנני לא הלה מהגן, אלא שהוא נאבד להם על ידי המלך האכזר שהפילם לעברות. פי הצדיק הוא מסתפל בכל אחד מנשמות ישראל ורוצה להביאו לתכלית, אך כנגד הצדיק עומד המלך זקן וכסיל, שהוא היצר הרע והוא רוצה להרחיק את הנשמה הקדושה מהצדיק, פי כשהאדם נופל לעברות של נבול פה ושקר וכו' על ידי זה נחשף אצלו אור הצדיק, והדבורים והעצות הקדושות של הצדיק אינם מאירים לו כמקדם ואז הוא מרגיש כלה ונפסד מרחק ומזנח... כאלו שאין עליו ממנה... פי אינו חש את השגחת ה' יתברך עליו בחיים, פי על ידי השחתת המדות נחשף מאתנו אור הצדיק האמת.

על פו, יהודי שרוצה לזכות שהצדיק "הבעל השדה" יעסק בתקונו, הוא צריך לבער את הרע מקרבו ולבו, ולעשות תשובה אמתית על אלו העברות, ואז יזכה לגלות שהצדיק נמצא בינינו תמיד... כמו שהפעטלער מסים, שאחרי שתקנו את המדינה מהרע, רק אז מצאו את הגנני שהיה עד עכשו נראה כמשגע בעיניהם, והבינו ש "בודאי זה הוא הגנני באמת!"

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' (3)

שפּרָה רַבּנוּ נַחֲמַן מְבַרְסָלָב זִיע"א

וְהָיָה עַל הַגֵּן גִּנְנֵי אֶחָד (שְׁקוּרִין אַגְרָאדִּיק). וְהָיוּ בְּנֵי אוֹתוֹ הַמְּדִינָה חַיִּים חַיִּים טוֹבִים עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַגֵּן. וְנֶאֱבַד שֵׁם הַגִּנְנֵי. וְכָל מֵה שֶׁהָיָה שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַגֵּן, בְּיָדָאֵי מְכָרַח לְהָיוֹת כְּלָה וְנִפְסָד, מֵאַחַר שֶׁאֵין שֵׁם הַמְּמַנָּה, דְּהֵינּוּ הַגִּנְנֵי. אָבֵל אָף עַל פִּי כֵן הָיוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת מִן הַסְּפִיחִים שֶׁבַּגֵּן.

וְיָבֵא עֲלֵיהֶם מְלֶךְ אֶכְזָר עַל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וְלֹא הָיָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָהֶם דְּבָר. וְהִלֵּךְ וְקִלְקַל אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁהָיָה לָהֶם מִן הַגֵּן.

וְלֹא שֶׁקִּלְקַל אֶת הַגֵּן. רַק שֶׁהִשְׁאִיר שֵׁם בְּאוֹתָהּ הַמְּדִינָה שֶׁלֹּשׁ כַּתוּת עֲבָדִים, וְצוּהָ עֲלֵיהֶם שֶׁיַּעֲשׂוּ מֵה שֶׁפִּקֵּד עֲלֵיהֶם. וְעַל יְדֵי זֶה קִלְקְלוּ אֶת הַטַּעַם. שֶׁעַל יְדֵי מֵה שֶׁעֲשׂוּ שֵׁם, כָּל מִי שֶׁיִּרְצֶה לְטַעַם אִיזָה טַעַם יִהְיֶה טַעַם נִבְלָה.

וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הָרִיחַ. שֶׁכָּל הָרִיחוֹת, יִהְיֶה לָהֶם רִיחַ חֲלָבָנָה. וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הַמְּרֹאָה, שֶׁהַחֲשִׁיכוּ אֶת הָעֵינַיִם כְּאֵלוֹ יֵשׁ עֲנַנִּים וְעֵבִים. (הַכֹּל עַל יְדֵי מֵה שֶׁעֲשׂוּ שֵׁם, כְּאֲשֶׁר צִוָּה עֲלֵיהֶם מְלֶךְ הָאֶכְזָר כַּנִּל) וְעַתָּה, אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֲרָאָה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם. וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם (כֹּל זֶה דְּבַרֵי הַחֲרֵשׁ הַנִּל) שֶׁאִם לֹא תוֹשִׁיעוּ אוֹתָם, יוּכְלוּ הַקִּלְקוּלִים הַנִּל שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה לְהִזְיֵק לָכֶם גַּם כֵּן.

וְהִלְכוּ הַעֲשִׂירִים הַנִּל אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה, וְגַם אֲנִי הִלְכְתִי עִמָּהֶם. וְגַם בְּדֶרֶךְ הַלּוֹכִים הָיוּ חַיִּים גַּם כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ, כִּי הָיוּ לָהֶם אוֹצְרוֹת כַּנִּל.

כְּשֶׁבָּאוּ סְמוּךְ לְהַמְּדִינָה, הִתְחִיל לְהִתְקַלְקֵל גַּם אֶצְלָם הַטַּעַם וְשֶׁאֵר הַדְּבָרִים, וְהִרְגִּישׁוּ בְּעֶצְמָם שֶׁנִּתְקַלְקַל אֶצְלָם. וְאֶמְרָתִי לָהֶם: אִם עַתָּה, שְׁעֲדִין לֹא נִכְנָסְתֶם אֶצְלָם, כִּבֵּר נִתְקַלְקַל אֶצְלָכֶם הַטַּעַם וְכו', וְאִיךָ יִהְיֶה אִם תִּכְנָסוּ לָשֵׁם? וּמְכַל שֶׁכֵּן אִיךָ תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם.

וְלִקְחָתִי לָחֵם שְׁלִי וּמִים שְׁלִי, וְנִתְתִּי לָהֶם. וְהִרְגִּישׁוּ בְּלֶחֶם וּמִים שְׁלִי כָּל הַטַּעַמִּים, (וְכָל הָרִיחוֹת וְכו') וְנִתְתִּקַּן מֵה שֶׁנִּתְקַלְקַל אֶצְלָם.

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל שְׁבַעַת יְמֵי הַמַּלְשֶׁתָה, חָזְרוּ וְזָכְרוּ הַזּוּג הַזֶּה אֶת הַבְּעֻטְלִיר הַשְּׁנִי. הֵינּוּ הַחֲרֵשׁ שֶׁהִחִיָּה אוֹתָם וְנָתַן לָהֶם לָחֵם. וְהָיוּ בּוֹכִים וּמִתְגַּעְגְּעִים: אִיךָ לּוֹקְחִין לְכָאן אֶת אוֹתוֹ הַבְּעֻטְלִיר הַחֲרֵשׁ שֶׁהִחִיָּה אוֹתָנוּ, כַּנִּל? בְּתוֹךְ שֶׁהָיוּ מִתְגַּעְגְּעִים אַחֲרָיו, וְהִנֵּה הוּא בָּא,

וְאָמַר הַנְּנִי! וְנִפְלַע עֲלֵיהֶם, וְנָשַׁק אוֹתָם, וְאָמַר לָהֶם: עַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנֵי, שֶׁתְּחִיו חַיִּים טוֹבִים כְּמוֹנֵי. כִּי בְּתַחֲלָה בִּרְכָתִי אֶתְכֶם בְּזֶה, וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים טוֹבִים שְׁלִי, בְּמִתְנָה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה.

וְאַתֶּם טוֹבְרִים שְׁאֲנִי חֲרֵשׁ? אֵין אֲנִי חֲרֵשׁ כְּלָל! רַק שֶׁכָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלִי לְכֹלֹם, שֶׁאֶשְׁמַע הַחֲסָרוֹן שֶׁלָּהֶם. כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת, כְּלָם הֵם מִן חֲסָרוֹנוֹת. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק עַל חֲסָרוֹנוֹ. וְאֶפְלוּ כָּל הַשְּׂמִחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּלָם הֵם רַק מַחֲמַת הַחֲסָרוֹן, שֶׁשְּׂמַח עַל הַחֲסָרוֹן שֶׁחָסַר לוֹ וְנִתְמַלָּא.

וְאֶצְלִי, כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ אֵינוֹ עוֹלָה לְכֹלֹם, שֶׁיִּכְנָסוּ בְּאֲזֵנֵי הַחֲסָרוֹן שֶׁלָּהֶם. כִּי אֲנִי חֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁאֵין בָּהֶם שׂוֹם חֲסָרוֹן.

וַיֵּשׁ לִי הַסְּכָמָה עַל זֶה שֶׁאֲנִי חֵי חַיִּים טוֹבִים, מִן הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת. וְחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ הוּא, שֶׁהָיָה אוֹכֵל לָחֵם וְשׂוֹתָה מִים. (וְסַפֵּר לָהֶם): כִּי יֵשׁ מְדִינָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אוֹצְרוֹת גְּדוֹלִים.

פַּעַם אַחַת נִתְקַבְּצוּ. וְהִתְחִיל כָּל אֶחָד לְהִתְפַּאֵר עִם חַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ, אִיךָ הוּא חֵי חַיִּים טוֹבִים,

וְכֵן סִפֵּר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִסֵּדֶר הַחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ. וְעֲנִיתִי וְאֶמְרָתִי לָהֶם. אֲנִי חֵי חַיִּים טוֹבִים, שֶׁהֵם טוֹבִים יוֹתֵר מִחַיִּים טוֹבִים שְׁלָכֶם. וְהָא רְאִיָּה, כִּי אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֲרָאָה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אֶת מְדִינָה פְּלוֹנִית.

הָיוֹת שֶׁיֵּשׁ מְדִינָה שֶׁהָיָה לָהֶם גֵּן. וְהָיָה בְּאוֹתוֹ הַגֵּן פְּרוֹת, שֶׁהָיָה לָהֶם כָּל מִינֵי טַעַמִּים שֶׁבְּעוֹלָם. גַּם הָיָה שֵׁם כָּל מִינֵי רִיחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, גַּם הָיוּ שֵׁם כָּל מִינֵי מְרֹאָה כָּל הַגִּנְנִין וְכָל הַקְּוֹוִיאִטִּין שֶׁבְּעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַגֵּן.

ובני המדינה הנ"ל, הינו המדינה שהיה שם הגן הנ"ל, התחילו לפקח על תקון המדינה שנתקלקל אצלם הטעם וכו' כנ"ל.

ונתישבו: היות שיש מדינה של עשירות, (הינו אותו המדינה עצמה הנ"ל) ונראה להם שהגנני שלהם שנגאבד (שעל ידו היה להם חיים טובים) הוא משרש אחד עם אותן בני המדינה של עשירות, שיש להם גם כן חיים טובים. על פן היתה עצתם לשלח אל אותו המדינה של עשירות, ובנדאי יושיעו אותם. וכן עשו.

ושלחו שלוחים אל אותו המדינה של עשירות. והלכו השלוחים, ופגעו בהם. (הינו שהשלוחים פגעו בבני אותו המדינה עצמה של עשירות. כי הם היו רוצים לילך אצלם כנ"ל)

ושאלו את השלוחים: להיכן אתם הולכים? השיבו: אנו הולכים אל אותו המדינה של עשירות, שיושיעו אותנו. ענו ואמרו: אנחנו בעצמנו הם בני אותה המדינה של עשירות, ואנו הולכים אצלכם. **אמרתי אני להם:** (הינו החרש שמספר כל זה אמר להם) הלא אתם צריכים אלי, כי אתם לא תוכלו לילך לשם להושיע להם כנ"ל. על פן אתם תשארו כאן, ואני אלך עם השלוחים להושיע להם.

והלכתי עמהם. ונכנסתי במדינה באיזה עיר. ובאתי, וראיתי שבאים אנשים ואומרים איזה דבר הלצה (שקורין ווערטיל). ואחר כן מתקבצים עליהם עוד איזה בני אדם עד שנעשה איזה קבוץ, ואומרים איזה דברי הלצות (הינו ווערטליך) והם מחיכים ושוחקים. והטיתי אזן ושמעתי שהם מדברים נבול פה. וזה אומר דברי נבול פה, וזה אומר בדקות יותר, וזה שוחק וזה יש לו הנאה וכיוצא.

אחר כך הלכתי להלן לעיר אחרת. וראיתי ששני בני אדם מריבים זה עם זה מחמת איזה משא ומתן. והלכו אל הבית דין לדין, ופסק להם הבית דין: זה זכאי וזה חייב. ויצאו מן הבית דין. אחר כך חזרו ונתקוטטו זה עם זה.

ואמרו שאינם רוצים זה הבית דין, רק הם רוצים בית דין אחר ובחרו להם בית דין אחר, (כי מאחר שהם מרצים על אותו הבית דין שבחרו להם יכולין לדון לפניהם) ודנו לפני אותו הבית דין. אחר כך חזרו ונתקוטטו אחד מאלו עם אחר, ובחרו להם בית דין אחר.

וכן היו מריבים ומתקוטטים שם, ובחרו להם כמה בתי דינים, עד שכל העיר היתה מלאה מבתי דינים. והסתפלת, שזה מחמת שאין שם אמת. ועתה זה מטה דין ונושא פנים לזה, ואחר כך

חברו נושא פנים לו, כי הם מקבלים שחד ואין בהם אמת. אחר כך ראיתי שהם מלאים נאוף ממש, ויש שם נאוף הרבה עד שנעשה כהתר אצלם. ואמרתי להם, שבשביל זה נתקלקל אצלם הטעם והריח והמראה.

כי זה המלך האכזר השאיר אצלם שלש כתות עבדים הנ"ל, שיהיו הולכים ומקלקלים את המדינה. שהיו הולכים ומדברים ביניהם נבול פה, והכניסו נבול פה בתוך המדינה,

ועלידי נבול פה נתקלקל הטעם. שכל הטעמים הם טעם נבלה. וכן הם הכניסו שחד במדינה. ועל ידי זה נחשכו העינים ונתקלקל המראה, כי "השחד יעור עיני חכמים".

וכן הם הכניסו נאוף במדינה, ועל ידי זה נתקלקל הריח. (ועין במקום אחר בדבריני שעלידי נאוף נפגם הריח)

על פן, תראו לתקן את המדינה משלש עברות אלו, ולחפש אחרי האנשים הנ"ל ולגרשם. ואז כשתתקנו שלשה עברות אלו, לא די שיתתקן הטעם והמראה והריח, כי אם גם הגנני שנגאבד יוכל גם כן להמצא.

ועשו פן. והתחילו לתקן את המדינה משלש עברות אלו. **וחפשו אחרי האנשים הנ"ל,** והיו תופסים את איזה אדם ושואלין אותו: מהיכן באת לכאן? עד שנתבררו אצלם האנשים של המלך האכזר הנ"ל, וגרשו אותם. ותקנו את המדינה מעברות הנ"ל.

בתוך כך נעשה רעש: אפשר אף על פייכן זה המשגע שהולך ואומר שהוא הגנני, וכל אחד מחזיק אותו למשגע, וזורקין אחריו אבנים ומגרשין אותו, אפשר אף על פייכן אולי הוא הגנני באמת?! והלכו והביאו אותו לפניהם. (הינו לפני אלו שישבו ותקנו את המדינה. וגם הוא הינו החרש שמספר כל זה היה שם)

ואמרתי: בנדאי זה הוא הגנני באמת! (נמצא שנתתקן על ידו המדינה הזאת).

נמצא, שיש לי הסכמה מאותו המדינה של עשירות, שאני חיי טובים. כי אני תקנת את המדינה הנ"ל כנ"ל.

ועתה אני נותן לכם במתנה את החיים טובים שלי! ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאד: (וכן כל הבעטלירש הנ"ל כלם חזרו ובאו על החתנה, ונתנו במתנה לדרשה. מה שבתחלה ברכו אותם שיהיו כמוהם, ועכשו נתנו זאת במתנה לדרשה):

הראשון נתן להם במתנה חיים ארכים, והשני נתן להם במתנה חיים טובים.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (3) - מהשבעה בעטלירס

- א. מה שמע הבעטלער החרש שהם מדברים במדינה?
 דברי חיזוק והתעוררות
 לשון הרע
 ניבול פה
- יא. מה ראה הבעטלער החרש על בתי דינים שם?
 שהם יראים ושלמים
 שהם תמימים ויש בהם אמת
 שהם מקבלים שוחד ואיין בהם אמת
- יב. מה עוד ראה הבעטלער החרש במדינה שם?
 שהם בעלי גאווה
 שהם מלאים נאוף
 שהם בעלי אמונה
- יג. איך קלקל המלך האכזר את הטעם של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- יד. איך קלקל המלך האכזר את המראה של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- טו. איך קלקל המלך האכזר את הריח של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- ז. מה יהיה אם יתקנו את המדינה מג' עבירות הנ"ל?
 יתתקן להם הטעם והמראה והריח
 ימצאו את הגנני שנאבד
 שתי התשובות נכונות
- יז. איזה מתנה נתן להם הבעטלער החרש?
 חיים ארוכים
 חיים טובים
 שתי התשובות נכונות
- יח. Sket כמות: באיפה יום סיפר רבינו את האשה Se הבעטלער החרש?
 ביום שב"ק כ"ה אדר תק"ע
 ביום רביעי כ"ט אדר תק"ע
 ביום שבת כ"ג ניסן תק"ע

- א. מה היה החיים טובים של בעטלער החרש?
 שהיה מטייל הרבה
 שהיה אוכל לחם ושותה מים
 שהיה אוכל בשר ודגים וכל מטעמים
- ב. פאסק האשה: מה נעשה לעשירים כאכלו הלחם והאים Se הבעטלער החרש?
 הרגישו כל הטעמים כל הריחות
 נתתקן הטעם וריח הדברים נתקלקל
 שתי התשובות נכונות
- ג. עם מה התפארו העשירים של המדינה שיש בו עשירות גדול?
 שיש להם הרבה עשירות
 שיש להם חיים ארוכים
 שיש להם חיים טובים
- ד. מה היה באותו הגן במדינה פלונית?
 פירות שהיה להם כל מיני טעמים שבעולם
 כל מיני ריחות ומראה שבעולם
 שתי התשובות נכונות
- ה. מה היה למדינה על ידי אותו הגן שהיה במדינה?
 חיים ארוכים
 חיים טובים
 שתי התשובות נכונות
- ו. מה עשה המלך האכזר לבני המדינה שיש בו הגן?
 קלקל את הגן
 קלקל את החיים טובים שלהם
 שתי התשובות נכונות
- ז. מה קרה לעשירים כשבאו סמוך להמדינה הנ"ל?
 זרקו את כספם
 התקלקל הטעם ושאר הדברים
 התחילו לצעוק
- ח. לאן שלחו שליחים המדינה של הגן?
 לבעטלער החרש שיושיע אותם
 למדינה שיש בו עשירות שיושיע אותם
 לגנני שנאבד
- ט. מי הלך עם השלוחים של המדינה של הגן?
 הבעטלער החרש להושיע אותם
 העשירים של המדינה להושיע אותם
 הגנני שנאבד להושיע אותם

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד - בהצלחה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך